

Lạm dụng kinh tế và luật pháp

Thực trạng

Lạm dụng về kinh tế được định nghĩa trong luật bạo hành gia đình và trong nhà ở tất cả các tiểu bang và vùng lãnh thổ của Úc trừ New South Wales.

Điều này có nghĩa là ở hầu hết mọi nơi tại Úc, lạm dụng kinh tế được hiểu là một loạt hành vi mà cùng với lạm dụng về tình cảm, tâm lý, tình dục và thân thể có thể tạo nên một hình thái bạo hành gia đình và trong nhà (DFV) tổng quát hơn.

Tuy nhiên, việc quy định trong luật pháp cũng không khiến lạm dụng kinh tế trở thành tội hình sự. Điều đó cũng không có nghĩa là hình thức lạm dụng này được hiểu rõ bởi cảnh sát, luật sư và xã hội nói chung. Chỉ riêng Tasmania quy định lạm dụng kinh tế là tội hình sự cho dù ít khi được đưa ra xét xử.

Một số thủ đoạn lạm dụng kinh tế như lừa đảo, trộm cắp và bắt làm việc nặng nhọc đều là trái pháp luật và là những tội độc lập.

Án lệnh bạo hành trong nhà và lạm dụng kinh tế

Mỗi một tiểu bang và vùng lãnh thổ ở Úc đều có một hình thức án lệnh bạo hành trong nhà chẳng hạn như Án lệnh Cấm Bạo hành Gia đình (ADVO), Án lệnh Can thiệp, Án lệnh Bạo hành Gia đình và Án lệnh Hạn chế.

Những án lệnh này được lập ra để bảo vệ nạn nhân thoát thân và tài sản của họ. Thông thường thì có sự linh hoạt trong việc đưa các điều kiện cụ thể vào những án lệnh này, mặc dù chính xác những điều kiện nào có thể được đưa vào các án lệnh thì khác biệt giữa các tiểu bang và vùng lãnh thổ.

Các án lệnh bạo hành trong nhà hiếm khi được sử dụng để bảo vệ tiền trong tài khoản ngân hàng hoặc các tài sản khác, nhưng quý vị có thể yêu cầu điều này nếu như nó giúp cho sự an toàn và an sinh của quý vị.

Bồi thường

Có một số hình thức bồi thường cho các nạn nhân thoát khỏi lạm dụng kinh tế trong bối cảnh bạo hành gia đình và trong nhà (DFV).

- Bồi thường cho nạn nhân: Mỗi Chính phủ tiểu bang và vùng lãnh thổ của Úc đều có một cơ quan để hỗ trợ cho nạn nhân của tội phạm này bằng các khoản trợ cấp hoặc được giúp đỡ tư vấn. Quý vị có thể tìm thấy cơ quan này tại tiểu bang hoặc vùng lãnh thổ của quý vị bằng việc tìm kiếm hạng mục “hỗ trợ nạn nhân” trong danh bạ của Trung tâm an toàn kinh tế cho Phụ nữ (CWES). Hình thức hỗ trợ này chỉ có ở những nơi tội phạm được trình báo với cảnh sát và ở một số tiểu bang chỉ khi kẻ phạm tội bị kết án.
- Cân nhắc của các tổ chức tài chính: Các ngân hàng và tổ chức tài chính ngày càng nhận thức rõ hơn về bạo hành gia đình và trong nhà (DFV) và lạm dụng kinh tế. Một số tổ chức lớn hơn có các nhóm dịch vụ khách hàng được đào tạo chuyên sâu về DFV. Trong một số trường hợp, và khi có đầy đủ bằng chứng, các nhóm này sẽ đề xuất xóa một khoản nợ do bị lạm dụng kinh tế. Một số ngân hàng cũng sẽ hỗ trợ về tài chính để giúp cho nạn nhân thoát thân được trở lại cuộc sống bình thường.
- Kiện tụng: Các nạn nhân thoát thân có thể thưa kiện bạn đời của mình về những tổn hại gây ra do bạo hành trong nhà mà họ phải hứng chịu. Điều này hiếm khi được thực hiện ở Úc và hầu như chỉ phổ biến ở những nơi mà bằng chứng thiệt hại về thân thể được ghi lại và kẻ phạm tội bị kết án. Một cản trở lớn đối với việc kiện tụng là nạn nhân thoát khỏi lạm dụng kinh tế thường không có tiền để thuê luật sư. Cũng có thể không đáng để kiện tụng nếu như kẻ phạm tội không có nhiều tiền.

Tòa án Gia đình cũng ban hành các án lệnh về phân chia tài sản giữa bạn đời đã ly thân, có cân nhắc tới bạo hành gia đình và lạm dụng kinh tế.

** Để được tư vấn về pháp lý ở nơi quý vị sinh sống, truy cập [Danh Bạ CWES](#) và chọn hạng mục ‘Pháp lý’.*

Lạm dụng kinh tế và luật pháp

Luật pháp quy định những gì

Các trích dẫn dưới đây từ luật Bạo hành Gia đình và Trong nhà thuộc các khu vực tài phán khác nhau ở Úc tập trung vào một số khía cạnh của các khái niệm về lạm dụng kinh tế hay các hành vi để mô tả lạm dụng kinh tế trong khuôn khổ khái niệm bạo hành gia đình hoặc bộ luật hình sự .

Luật của Chính phủ Liên bang

Điều 4AB của Đạo luật Gia đình năm 1975 (Liên bang)

4AB Khái niệm *bạo hành gia đình* vv.

- (1) Theo Đạo luật này, *bạo hành gia đình* có nghĩa là hành vi bạo lực, đe dọa hoặc hành vi khác của một người nhằm ép buộc hay kiểm soát một người thân trong gia đình người đó (*người thân*), hoặc khiến cho người thân sợ hãi.
- (2) Các ví dụ về hành vi có thể cấu thành bạo hành gia đình bao gồm (nhưng không giới hạn ở):
 - (g) Ngăn cản một cách vô lý sự tự chủ về tài chính của người thân mà đáng lẽ ra họ có được; hoặc
 - (h) Từ chối một cách vô lý sự hỗ trợ tài chính cần thiết để đáp ứng chi tiêu sinh hoạt hợp lý của người thân, hoặc con của người thân, vào thời điểm khi người thân hoàn toàn hoặc chủ yếu phụ thuộc vào người đó để được hỗ trợ tài chính.

Điều 4AB của Đạo luật gia đình năm 1975 (Liên bang)

Luật của lãnh thổ thủ đô Úc (ACT)

Điều 8 của Đạo luật Bạo hành Gia đình năm 2016 (ACT)

(3) Trong mục này:

“lạm dụng kinh tế”, của một người thân, có nghĩa là hành vi của một người để ép buộc, lừa dối hoặc kiểm soát một cách vô lý người thân mà không được sự đồng ý của người thân đó bao gồm việc lợi dụng sự mất cân bằng về quyền lực giữa người đó và người thân —

(a) theo một cách để tước đi sự độc lập hoặc kiểm soát về tài chính mà người thân sẽ có được nếu như không phải vì hành vi đó; hoặc

Lạm dụng kinh tế và luật pháp

(b) Nếu người thân lệ thuộc hoàn toàn hoặc chủ yếu vào một người về hỗ trợ tài chính để đáp ứng chi tiêu sinh hoạt của người thân hoặc con của người thân —bằng việc từ chối hỗ trợ tài chính.

Ví dụ:

- 1 không cho người thân tiền để đáp ứng chi tiêu sinh hoạt thông thường
- 2 yêu cầu người thân chuyển giao hoặc trao lại việc quản lý tài sản hay thu nhập.
- 3 ngăn chặn người thân nỗ lực tìm việc làm
- 4 ép buộc người thân ký vào một văn bản pháp lý chẳng hạn như giấy ủy quyền, khoản vay, bảo lãnh
- 5 ép buộc người thân xin tiền trợ cấp an sinh xã hội.

Luật của New South Wales (NSW)

Điều 4 của Đạo luật Tội phạm (Bạo hành Cá nhân và Gia đình) năm 2007 (NSW)

Nghĩa của “tội bạo hành cá nhân”

Trong Đạo luật này, “tội bạo hành cá nhân” có nghĩa là —

(a) một tội danh theo, hoặc được đề cập đến trong điều 19A, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 33, 33A, 35, 35A, 37, 38, 39, 41, 43, 43A, 44, 45, 45A, 46, 47, 48, 49, 58, 59, 61, 61B, 61C, 61D, 61E, 61I, 61J, 61JA, 61K, 61L, 61M, 61N, 61O, 65A, 66A, 66B, 66C, 66D, 66EA, 73, 78A, 80A, 80D, 86, 87, 91P, 91Q, 91R, 93G, 93GA, 110, 195, 196, 198, 199, 200, 562I (đã có hiệu lực trước khi sửa đổi bởi *Đạo Luật sửa đổi Tội phạm (Cấm Bạo Hành) năm 2006*) hoặc 562ZG của *Đạo Luật Tội phạm năm 1900*, hoặc

(b) một tội danh theo điều 13 hoặc 14 của Đạo luật này, hoặc

(b1) một tội danh theo điều 109, 111, 112, 113, 114, 115 hoặc 308C của *Đạo Luật Tội phạm năm 1900*, nhưng chỉ khi tội nghiêm trọng hoặc cực kỳ nghiêm trọng được đề cập đến trong những điều khoản đó là tội danh được đề cập đến trong mục (a) hoặc (b), hoặc

(c) một tội danh tìm cách phạm một tội được đề cập đến trong mục (a), (b) hoặc (b1).

Đạo Luật Tội phạm năm 1900 Số 40 (NSW)

PHẦN 3 – CÁC TỘI DANH ĐỐI VỚI NGƯỜI

Lạm dụng kinh tế và luật pháp

KHOẢN 6 – CÁC HÀNH VI GÂY NGUY HIỂM ĐẾN SINH MẠNG HOẶC THIẾT HẠI THÂN THỂ

44. Không cung cấp những thứ thiết yếu trong cuộc sống

PHẦN 4AD – PHÁ HỦY VÀ GÂY THIẾT HẠI HÌNH SỰ

KHOẢN 2 – TỘI PHẠM ĐỐI VỚI TÀI SẢN NÓI CHUNG

195. Phá hủy hoặc gây thiệt hại tài sản

199. Đe dọa phá hủy hoặc gây thiệt hại tài sản

200. Sở hữu, vv., chất nổ hoặc vật liệu khác với ý định phá hủy hoặc gây thiệt hại tài sản

PHẦN 6 – CÁC TỘI DANH LIÊN QUAN ĐẾN MÁY TÍNH

308C. Xâm nhập trái phép, sửa đổi hoặc làm hư hỏng với ý định phạm tội nghiêm trọng.

Luật của Vùng Lãnh thổ phía Bắc (NT)

Điều 5 của Đạo luật Bạo hành Gia đình năm 2017 (NT)

Bạo hành gia đình là bất kỳ hành vi nào dưới đây được thực hiện bởi một người đối với một người khác có mối quan hệ gia đình với mình:

(a) hành vi gây thiệt hại;

Ví dụ về thiệt hại trong mục (a)

Tấn công tình dục hoặc hành hung khác.

(b) làm thiệt hại tài sản, bao gồm gây thương tích hoặc giết hại động vật;

(c) dọa nạt;

(d) rình rập;

(e) lạm dụng kinh tế;

(f) tìm cách hoặc đe dọa thực hiện hành vi được đề cập đến trong các mục từ (a) đến (e).

Lạm dụng kinh tế và luật pháp

Điều 8 của Đạo luật Bảo hành Gia đình và Trong nhà năm 2017 (NT)

Lạm dụng kinh tế

“Lạm dụng kinh tế”, của một người, bao gồm bất kỳ hành vi nào dưới đây (hoặc bất kỳ sự kết hợp hành vi nào):

- (a) ép buộc một người từ bỏ việc kiểm soát tài sản hoặc thu nhập;

Vi dụ về sự ép buộc cho mục (a)

Sử dụng các thủ đoạn theo dõi để chiếm đoạt thẻ tín dụng của một người.

- (b) vứt bỏ tài sản một cách vô lý (dù tài sản đó được sở hữu bởi người đó hoặc đồng sở hữu với người đó hoặc với người khác) mà không được sự đồng ý;
- (c) ngăn cản vô lý một người tham gia vào các quyết định về chi tiêu trong hộ gia đình hoặc thanh lý tài sản chung;
- (d) không cung cấp tiền tương đối cần thiết để duy trì cuộc sống của một người hay con của người đó.

Luật của Queensland (Qld)

Điều 12 của Đạo luật bảo vệ Bảo hành Gia đình và Trong nhà năm 2012 (Qld)

Nghĩa của lạm dụng kinh tế

Lạm dụng kinh tế có nghĩa là hành vi của một người (người **thứ nhất**) nhằm ép buộc, lừa dối hoặc kiểm soát một cách vô lý một người khác (người **thứ hai**), khi không được sự đồng ý của người thứ hai—

- (a) theo một cách để phản đối sự tự chủ về kinh tế hay tài chính mà người thứ hai lẽ ra có được nếu không bởi hành vi đó; hoặc

- (b) bằng việc từ chối hoặc đe dọa từ chối hỗ trợ tài chính cần thiết để đáp ứng chi tiêu sinh hoạt hợp lý của người thứ hai hoặc một người con, nếu người thứ hai hoặc người con phụ thuộc hoàn toàn hay chủ yếu vào người thứ nhất về sự hỗ trợ tài chính để đáp ứng những chi tiêu sinh hoạt đó.

Vi dụ—

- ép buộc một người từ bỏ việc kiểm soát tài sản và thu nhập
- vứt bỏ hoặc giữ tài sản của một người khi không được sự đồng ý của người đó, hoặc đe dọa làm việc đó

Lạm dụng kinh tế và luật pháp

- vớt bỏ tài sản sở hữu bởi một người, hoặc đồng sở hữu với một người, trái với mong muốn của người đó và không có lý do hợp pháp
- khi không có lý do hợp pháp, ngăn cản một người sử dụng tài sản tài chính chung với mục đích đáp ứng chi tiêu gia đình thông thường
- ngăn cản một người tìm kiếm hoặc duy trì việc làm
- ép buộc một người xin tiền trợ cấp an sinh xã hội
- ép buộc một người ký giấy ủy quyền để cho phép tài chính của người đó được người khác quản lý
- ép buộc một người ký một hợp đồng để mua hàng hóa hay dịch vụ
- ép buộc một người ký một hợp đồng cấp vốn, một khoản vay hay tín dụng
- ép buộc một người ký một hợp đồng bảo lãnh
- ép buộc một người ký bất kỳ văn bản pháp lý nào để thành lập hoặc vận hành một doanh nghiệp.

Luật của Nam Úc (SA)

Điều 8 của Đạo Luật Án lệnh Can thiệp (ngăn chặn lạm dụng) năm 2009 (SA)

8 Nghĩa của lạm dụng—trong và ngoài gia đình

(5) Sự phản đối bất hợp lý và không đồng thuận về tự chủ tài chính, xã hội hay cá nhân—ví dụ

Bao gồm nhưng không chỉ giới hạn ở mục (2)(c), một hành vi lạm dụng đối với một người dẫn đến việc phản đối vô lý và không đồng thuận về tự chủ tài chính, xã hội hay cá nhân có thể bao gồm bất kỳ điều nào dưới đây:

(a) ngăn cản sự tự chủ tài chính của một người mà người đó lẽ ra có được nếu không có hành vi lạm dụng;

(b) từ chối hỗ trợ về tài chính cần thiết để đáp ứng chi tiêu sinh hoạt hợp lý của một người (hoặc bất kỳ người nào khác sống cùng, hoặc phụ thuộc vào người đó) trong hoàn cảnh người đó lệ thuộc vào sự hỗ trợ tài chính để đáp ứng những chi tiêu sinh hoạt đó;

(c) không có lý do hợp pháp, ngăn cản một người sử dụng tài sản tài chính chung với mục đích đáp ứng chi tiêu thông thường trong gia đình;

Lạm dụng kinh tế và luật pháp

- (d) ngăn cản một người tìm kiếm hoặc duy trì việc làm;
- (e) thông qua ép buộc hoặc lừa dối, khiến cho một người —
 - (i) từ bỏ việc kiểm soát đối với tài sản hay thu nhập; hoặc
 - (ii) xin tiền trợ cấp an sinh xã hội; hoặc
 - (iii) ký một giấy ủy quyền để cho tài chính của một người được quản lý bởi một người khác; hoặc
 - (iv) ký một hợp đồng để mua hàng hóa hay dịch vụ; hoặc
 - (v) ký một hợp đồng để cấp vốn; hoặc
 - (vi) ký một hợp đồng bảo lãnh; hoặc
 - (vii) ký bất kỳ một văn bản pháp lý nào để thành lập hoặc vận hành một doanh nghiệp;
- (f) khi không được phép, vứt bỏ hoặc giữ tài sản được một người sở hữu hay cất giữ, hoặc được người đó sử dụng hay yêu thích;
- (g) vứt bỏ tài sản được sở hữu hay đồng sở hữu bởi một người, trái với mong muốn của người đó và không có lý do hợp pháp;
- (h) ngăn cản một người thiết lập hay duy trì mối quan hệ gia đình, bạn bè hay nhóm văn hóa của người đó, tham gia các nghi thức, nghi lễ về văn hóa hay tín ngưỡng, hoặc thể hiện bản sắc văn hóa của người đó;
- (i) thực hiện việc kiểm soát và gây ảnh hưởng quá mức đối với cuộc sống hàng ngày của một người

(6) Nếu một bị cáo thực hiện một hành vi lạm dụng đối với một người, hoặc đe dọa làm điều đó, để gây ra những tổn hại về tâm lý hay tình cảm đối với một người khác hoặc để phản đối sự tự chủ tài chính, xã hội và cá nhân của một người khác, thì bị cáo cũng thực hiện hành vi lạm dụng với người khác đó.

Lạm dụng kinh tế và luật pháp

Luật của Tasmania (Tas)

Điều 7 của Đạo Luật Bạo hành Gia đình năm 2004 (Tas)

7. Bạo hành gia đình

Trong đạo luật này –

bạo hành gia đình có nghĩa là –

(a) bất kỳ loại hành vi nào dưới đây được thực hiện bởi một người, trực tiếp hay gián tiếp, đối với vợ / chồng hoặc bạn đời của người đó:

- (i) tấn công, bao gồm cả tấn công tình dục;
- (ii) đe dọa, ép buộc, dọa nạt, hay lạm dụng bằng lời nói;
- (iii) bắt cóc;
- (iv) rình rập và bắt nạt chiều theo điều 192 của Bộ luật Hình sự;
- (v) tìm cách đe dọa hoặc đe dọa thực hiện hành vi được đề cập đến trong mục (i), (ii), (iii) hay (iv); hoặc

(b) bất kỳ điều nào dưới đây:

- (i) lạm dụng kinh tế;
- (ii) lạm dụng tình cảm hay dọa nạt;
- (iii) vi phạm án lệnh bạo hành bên ngoài gia đình, án lệnh bạo hành gia đình (FVO) tạm thời, án lệnh bạo hành gia đình chính thức hay án lệnh bạo hành gia đình của cảnh sát (PFVO); hoặc

(c) bất kỳ tổn hại nào gây ra bởi một người, trực tiếp hay gián tiếp, đối với bất kỳ tài sản nào –

- (i) đồng sở hữu bởi người đó và vợ/chồng hay bạn đời của người đó; hoặc
- (ii) sở hữu bởi vợ/chồng hay bạn đời của người đó; hoặc
- (iii) sở hữu bởi người con bị ảnh hưởng.

Lạm dụng kinh tế và luật pháp

Điều 8 của Đạo luật Bảo hành Gia đình năm 2004 (Tas)

Lạm dụng Kinh tế

Một người, với ý định kiểm soát hoặc dọa nạt quá mức đối với vợ/chồng hay bạn đời của họ hoặc khiến cho vợ/chồng hay bạn đời của họ tổn hại về tinh thần hay lo lắng, sợ hãi, không được thực hiện kiểu hành vi được cấu thành từ một hay nhiều hành động sau đây:

- (a) ép buộc vợ/chồng hay bạn đời của họ từ bỏ việc kiểm soát đối với tài sản hay thu nhập;
- (b) vứt bỏ tài sản được sở hữu—
 - (i) bởi cả người đó và vợ/chồng hay bạn đời của người đó; hoặc
 - (ii) bởi vợ/chồng hay bạn đời của người đó; hoặc
 - (iii) bởi người con bị ảnh hưởng –

mà không được sự đồng ý của vợ/chồng hay bạn đời hoặc người con bị ảnh hưởng;

(c) ngăn cản vợ/chồng hay bạn đời của họ tham gia các quyết định về chi tiêu trong gia đình hoặc thanh lý tài sản chung;

(d) ngăn cản vợ/chồng hay bạn đời của họ tiếp cận tài sản tài chính chung với mục đích đáp ứng chi tiêu thông thường trong gia đình;

(e) từ chối, hoặc đe dọa từ chối, hỗ trợ tài chính tương đối cần thiết để duy trì cuộc sống của vợ/chồng hay bạn đời của họ hoặc một người con bị ảnh hưởng.

Luật của Victoria (Vic)

Điều 6 của Đạo luật Bảo vệ Bảo hành Gia đình năm 2008 (Vic)

Nghĩa của lạm dụng kinh tế

Theo Đạo luật này, lạm dụng kinh tế là hành vi thực hiện bởi một người (người thứ nhất) để ép buộc, lừa dối hoặc kiểm soát quá mức một người khác (người thứ hai), khi không được sự đồng ý của người thứ hai—

- (a) theo một cách để phản đối sự tự chủ về tài chính hay kinh tế của người thứ hai mà người thứ hai lẽ ra đã có được nếu như không bởi hành vi đó; hoặc

Lạm dụng kinh tế và luật pháp

(b) bằng việc từ chối hoặc đe dọa từ chối hỗ trợ tài chính cần thiết để đáp ứng chi tiêu sinh hoạt hợp lý của người thứ hai hoặc con của người thứ hai, nếu người thứ hai hoàn toàn hoặc chủ yếu phụ thuộc vào người thứ nhất về hỗ trợ tài chính để đáp ứng những chi tiêu sinh hoạt đó.

Ví dụ—

- ép buộc một người từ bỏ việc kiểm soát tài sản và thu nhập;
- lấy đi hoặc giữ tài sản của một người thân khi không được phép, hoặc đe dọa làm điều đó;
- vứt bỏ tài sản sở hữu bởi một người, hoặc đồng sở hữu với một người, trái với mong muốn của người đó và không có lí do hợp pháp;
- khi không có lí do hợp pháp, ngăn chặn một người tiếp cận tài sản tài chính chung nhằm mục đích đáp ứng nhu cầu chi tiêu thông thường trong gia đình;
- ngăn cản một người tìm kiếm hay duy trì việc làm;
- ép buộc một người xin tiền trợ cấp an sinh xã hội;
- ép buộc một người ký giấy ủy quyền để tài chính của người đó được quản lý bởi một người khác;
- ép buộc một người ký một hợp đồng để mua hàng hóa hay dịch vụ;
- ép buộc một người ký một hợp đồng để cấp vốn, một khoản vay hay tín dụng;
- ép buộc một người ký một hợp đồng bảo lãnh;
- ép buộc một người ký bất kỳ giấy tờ pháp lý nào để thành lập hoặc vận hành một doanh nghiệp.

Luật của Tây Úc (WA)

Đạo luật án lệnh hạn chế năm 1997 (WA)

5A. Thuật ngữ được sử dụng: bạo hành gia đình

(1) **Bạo hành gia đình** đề cập đến trong đạo luật này nói về —

- (a) bạo hành, hoặc đe dọa gây bạo hành bởi một người đối với người thân của người đó; hoặc
- (b) bất kỳ hành vi nào khác của người đó để ép buộc hay kiểm soát người thân hoặc khiến cho người thân sợ hãi.

Lạm dụng kinh tế và luật pháp

- (2) Các ví dụ về hành vi có thể cấu thành nên bạo hành gia đình bao gồm (nhưng không giới hạn ở) những điều sau đây) —
- ...
- (e) làm hư hại hoặc phá hủy tài sản của người thân;
- ...
- (g) phản đối một cách vô lý sự tự chủ tài chính mà lẽ ra người thân đã có thể có được;
- (h) từ chối một cách vô lý sự hỗ trợ tài chính cần thiết để đáp ứng chi tiêu sinh hoạt hợp lý của người thân, hoặc con của người thân, vào thời điểm mà người thân hoàn toàn hoặc chủ yếu phụ thuộc vào sự hỗ trợ tài chính của người đó.

KẾT THÚC